

Entrevista Joan Carrero

Promotor del Fòrum Internacional per la Veritat i la Justícia als Grans Llacs de l'Àfrica. De petit ja li dolia la injustícia i va decidir dedicar la seva vida a lluitar-hi en contra. Va ser el tercer objector de consciència al servei militar, és el president de la Fundació S'Olivar i un dels impulsors de la querrela per condemnar els assassins de Flors Sirera. Ahir al vespre va ser a Manresa per presentar llibre dins el Memorial per la justícia i contra la impunitat als Grans Llacs

«La violència té uns efectes rapidíssims, però el treball de la no violència és lent»

▶ Carrero defensa la tasca perquè es faci justícia amb víctimes com la infermera Flors Sirera, assassinada fa 16 anys

Gemma Camps
MANRESA

■ Quan era petit explica que era un nen molt sensible a la injustícia. Amb els anys, lluny de difuminar-se, aquest tret va augmentar i es va consolidar. Joan Carrero (Jaén 1951) és un activista i home de pau reconegut i respectat, dels que quan parlen no deixen indiferent; fa pensar. Ahir va ser a Manresa, coincidint amb el 16è aniversari de l'assassinat de la infermera manresana Flors Sirera a Rwanda, per presentar un llibre on despulla les causes de la crisi i de les guerres a l'Àfrica i Euràsia. Ho fa sense complexos: assenyalant amb al dit ben dret i posant noms als que anomena «grans filantrops», els financers que mouen els fils.

■ **Han passat 16 anys de la mort de Flors Sirera i ningú no ha estat condemnat. Què ha fallat?**

■ Hi ha hagut detencions. Una molt important és de la James Kabarebe, cap de l'estat major. Va ser detingut a la frontera amb Sud-àfrica. Es va cridar al jutge per saber si continuaven vigents les ordres d'arrestament. El jutge Fernando Andreu de l'Audiència Nacional va dir que posaria en marxa de seguida l'ordre d'extradició i al cap de poques hores algú amb tant poder com per frenar la Interpol l'havia alliberat. Per part nostra, s'ha fet un treball extraordinari des del principi. El que passa és que hem arribat a uns nivells polítics tan alts... Hem descobert que estem tocant el nucli dels problemes de la humanitat.

■ **Per on passa la querrela endegada a l'Audiència Nacional?**

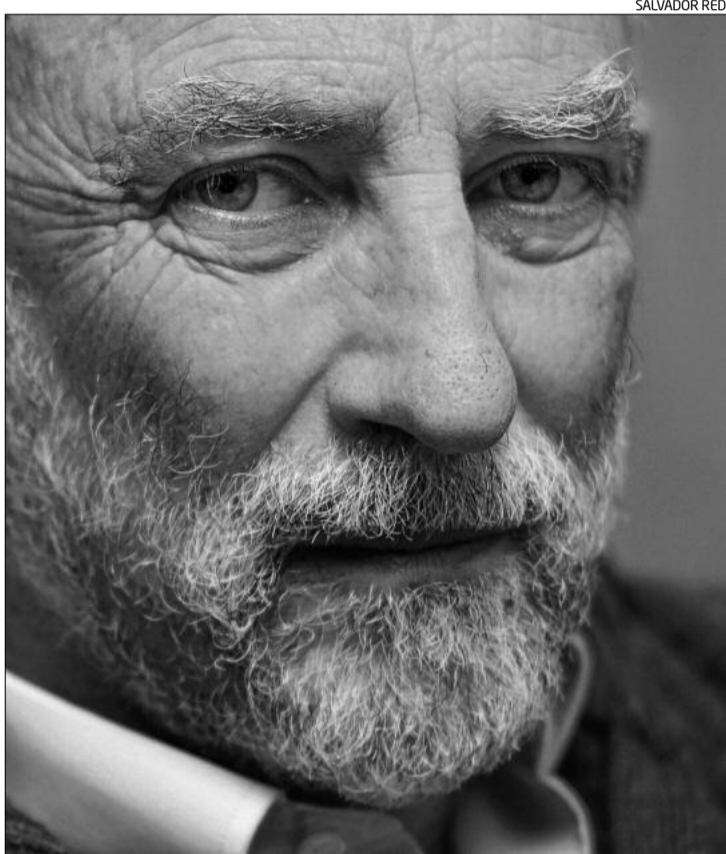
■ Estem esperant que el govern de Sud-àfrica dicti l'ordre d'extradició i sinó, com a mínim, que pugui

anar el jutge allà per prendre declaració a Kayumba Nyamwasa [exgeneral rwandès considerat el principal imputat en l'assassinat de Flors Sirera]. S'estan fent moltes coses. S'està prenent declaració a elements molt importants del cercle íntim de Kagame [actual president de Rwanda]. Per exemple, el que va ser ambaixador del Front Patriòtic Rwandès a Washington durant molts anys, que va ser també secretari general del partit i cap de la presidència de Kagame. Aquest home, que té una informació extraordinària, ha testimoniat a l'Audiència Nacional. Per tant, segueix la seva marxa però el que passa és que són processos molt lents. La violència té uns efectes rapidíssims: et roben, et maten, però el treball de la no violència és lent. És un canvi de consciència a nivells molt profunds. Són processos més lents però a la llarga més eficaços.

■ **Si li dic la paraula coltan, què li ve al cap a vostè?**

■ Mort, desolació, pillatge... No pas pel coltan sinó perquè té uns preus abusius. Perquè el coltan és un recurs que el podria haver explotat el mateix govern del Congo, que és el seu propietari legítim. Per tant, per mi no significa que els nostres mòbils estiguin necessàriament bruts de sang; ho estan per la manera com s'ha fet però ningú no s'ha de sentir culpable per tenir un mòbil. Potser sí per no ser conscients de tot el que significa el malbaratament, els canvis sense sentit... sense saber quanta mort, quantes violacions i quants desastres hi ha al darrere.

■ **«La hora de los grandes filantropos. Claves para comprender la crisis y las guerras actuales en Eurasia y África y para hacer frente a los tiempos que se acercan». Aquest és el títol del seu darrer llibre. Ha hagut d'aixecar**

Joan Carrero va presentar ahir el seu darrer llibre a Manresa

moltes catifes per escriure'!

■ M'he passat mesos i mesos llewant-me a les quatre de la matinalda i investigant moltíssim però, sobretot, reflexionant i analitzant sobre la nostra experiència. A mi, fa uns anys, em parlen de conspiracions i no m'ho crec però, quan la ONU, el Departament d'Estat dels Estats Units, l'ambaixada dels Estats Units a Madrid, el Ministeri d'Exteriors, *El País* i *Público* es posen d'acord per responsabilitzar-nos de finançar els genocides hutus al Congo, que estan frenant la major operació de pacificació que mai fins ara havia tingut la ONU, amb 18.000 cascos blaus... dius: hi ha conspiracions. I quan el teu nom,

el que has viscut i sospitavaes, surt en cinc cables del WikiLeaks... I s'hi veu com polítics espanyols s'humiliaven amb esbrancades de l'ambaixador dels Estats Units per acabar amb la nostra querrela... Això és com els radis d'una bicicleta: tenen un eix central i, comencis per la nostra experiència o pels problemes econòmics que estem patint a Espanya, arribes al mateix lloc: als grans filantrops. M'hi he referit com a grans filantrops i no financers per destacar-ne la hipocresia.

■ **Els que mouen els fils.**

■ Són els amos absoluts de la situació. Estan fent el que els dona la gana i la gent no se n'adona. Com diu Julian Assange [fundador

de WikiLeaks] en la seva declaració: han aconseguit anul·lar la societat. Això és el que explico en el llibre... Chomsky diu que si els Estats Units continua entossudit a tirar endavant la seva hegemonia durant el segle XXI tan abassegadora com ara no hi haurà supervivència per a l'espècie humana. És molt fort però quan vas investigant, tant per la via d'Àfrica, i del pillatge dels recursos, com per la via de la crisi, t'adones que, en realitat, el que anomenem el poder nord-americà no és l'exèrcit, ni tampoc l'administració, sinó que són els instruments al servei d'aquests grans financers que tenen a les seves mans tots els bancs centrals occidentals. Per tirar endavant la seva hegemonia davant de Xina i Rússia tenen dues línies d'actuació, que són l'instrument de les finances i el de la guerra. Ara estan entossudits amb Síria.

■ **Ha passat por fent el llibre?**

■ Saps què? que, dins d'aquest moviment de la no-violència, tinc unes arrels espirituals molt profundes. Tinc unes certeses, que no pas creences, i la mort no em preocupa. El que em resulta difícil és conviure cada dia amb la mentida, amb injustícia, amb aquest món que estem creant. La mort seria un alliberament.

■ **Quins són els temps que venen de què parla al llibre? Ja ho ha dit fent referència a Chomsky...**

■ Això és el començament. Està hipotecada la nostra vida i la dels nostres fills i els que vindran. Per tant, hem de pensar seriosament si no prenem la via de països com Equador, com Islàndia, etc, que han fet una auditoria sobre el seu deute i han trobat que era il·legal en el seu 75% i s'han negat a pagar-lo trencant amb el Fons Monetari Internacional, i estan reconstruint les seves economies.

Setze anys fent memòria contra l'oblit

G. CAMPS | MANRESA

■ Una trentena de persones, entre les quals la mare i la germana de Flors Sirera, van assistir ahir al vespre al Memorial per la justícia i contra de la impunitat als Grans Llacs, que es va fer a la casa que porta el nom de la infermera manresana coincidint amb el 16è aniversari del seu assassinat a Rwanda. La regidora Mercè Rosich va incidir en la importància d'actes com aquest per «posar en valor la tasca dels cooperants»; i, alhora, per

demonstrar que el silenci no és una opció a l'hora de defensar els drets humans i de denunciar els qui els vulneren, maltracten i violen.

Jordi Pons, de l'associació Inshuti, va explicar la realitat actual a l'Àfrica dels Grans Llacs. Els aspectes per ser pessimistes, que són molts, i els que aporten un bri d'esperança, entre els quals iniciatives com la que, imitant la que es va fer amb els diamants de sang, s'ha impulsat amb els mòbils (que va protagonitzar una moció d'Ins-

huti en el ple d'abans d'ahir; vegeu pàgina 6). Joan Carrero va explicar la gènesi del seu darrer llibre. Abans, però, no es va oblidar d'esmentar l'estret lligam que l'uneix fa anys amb Manresa, «la ciutat dels amics d'Inshuti», «la ciutat de la Flors i la família Cirera». Va apuntar que mantenir la lluita per la veritat i contra l'oblit és mantenir la lluita de la Flors i va esperonar els presents a voler saber, a informar-se i a no conformar-se. El seu llibre és una bona via per començar.

Assistents a l'acte celebrat ahir al vespre a la casa Flors Sirera